

Hoe Psalmen blijven bidden vandaag en morgen?

- Augustinus: *Psalterium meum gaudium meum*
- Guido Gezelle: *Mijn ouden Brevier*. Een telkens verfrissende bron van *troost! Onsterfelijk lavend geslorp, O schaduwomschietende troost!*
- Wie zegt het hen na, vandaag? Hoe ver staan we van hen verwijderd in deze 21^e eeuw?

De titel is een vraag

- De zorg van een monnik,
- na meer dan een halve eeuw psalmen te hebben gebeden.
- Psalmen zijn een medium voor het gebedsleven, een middel om geestelijk te leven: hoe dit medium nog aanwenden binnen onze cultuur? Hoe de overdracht verzekeren naar de volgende generatie? Hoe erin slagen de overdracht te bewerken van de gebedscultuur, ons gegeven in de Psalmen, naar volgende eeuw?
- Het voorbeeld van Taizé, en van de liturgische uitgave *Magnificat*, of nog van het Duitse Gebedenboek *Gotteslob*.

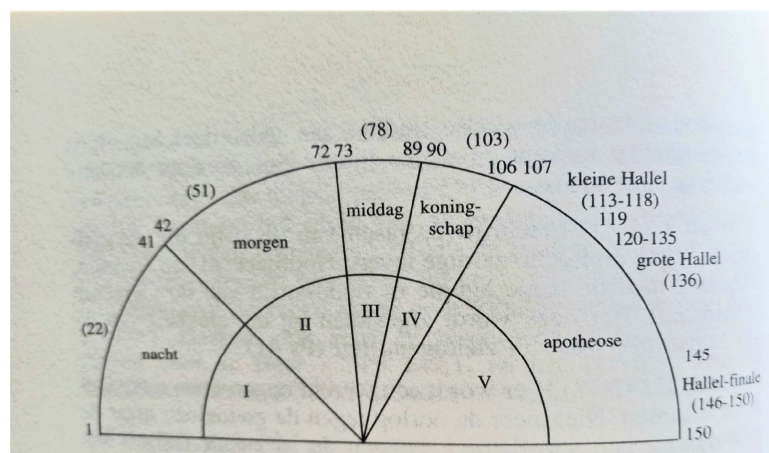
Waar komen we vandaan?

- De 20ste eeuw is de grote eeuw van de studie van de Psalmen. Nooit zoveel, zo grondig, zo rijkelijk! In golven, methodisch!
- - Formgeschiede, Traditions-geschiede, Redaktions-geschiede, Canonieke studie, poëtische analyse. Indrukwekkend. Qumrân. De vertalingen (Grieks, Vulgaat, Syrisch).
- Liturgisch, de grote kentering: **1 november 1911** (1.11'11!). Met Pius de Xe en zijn document *Divino Afflatu*. Vereenvoudiging, rationalisatie. Mgr Pierre Battifol (+1929) riep uit: 'Eindelijk, en hopelijk, met Gods genade, nu definitief!'
- Vele nieuwe pogingen.

Vaticanum II

- Een nieuwe mijlpaal na *Sacrosanctum Concilium*, de allereerste tekst, een van de vier Constituties, van het Concilie.
- Een compromis
- Vier weken en niet meer alles in één week.
- Drie psalmen verwijderd, meerdere verminkt. 'Om pastorale redenen'.
- De formgeschichtliche methode bepaalt de nieuwe ordening, bedacht door rekening te houden met de onderscheiden genres. Een generatie later zou men wellicht meer eerbied opgebracht hebben voor de architectuur van de vijf boekdelen?

Een overzicht. De architectuur van de vijf boeken

Enkele euvels om de psalmen te blijven bidden

- Geen algemeen aanvaarde vertaling in ons taalgebied
- Anthologisch gebruik van de gedichten, selectief.
- Geestelijk probleem: Het elimineren van sommige verzen of gehele gedichten is een teken van onrijpheid in de omgang met de bijbelse taal in het algemeen. Narcisme tast ons geestelijk leven aan tot in de omgang met het Woord. Helemaal niet onschuldig. Alleen met onze lichtkanten naar God gaan is niet de houding van de grote traditie.

Vijf vuistregels

- 1. Zich ontfermen over één vertaling; psalmen van buiten leren.
- 2. De psalmen lezen van A tot Z. Niets overslaan en de orde van de architectuur eerbiedigen. Ze lezen drie per drie (zie de byzantijnse traditie, tot op vandaag).
- 3. Als beginneling een flinke maat aandurven: één week, één psalterium. De joodse ordening over zeven dagen: 1-29; 30-50; 51-72; 73-89; 90-106; 107-119; 120-150. Een opgaande lijn, messiaans, hoopvol, 'naar het feest'!
- 4. Dit ritme aanhouden, een tiental weken lang (ook 's nachts opnieuw leren bidden). Tot u helemaal het huis met de zeven kamers bewoont, dag aan dag en de opeenvolging van buiten kent. Daarna kan men met minder verder.
- 5. Nu en dan een commentaar erop na lezen. Verruiming en verrijking. *De profundis*, als voorbeeld.
- Eindresultaat: psalm worden, psalmen ademen, aanhoudend. Jezus stierf in een Psalmvers

Is er toch nog hoop?

- Er zijn meerdere tekenen van een nieuwe belangstelling voor de psalmen!
- De jongeren durven aanspreken en op sleeptouw meenemen. Ze zijn de toekomst, hoe dan ook. Met een minimum aan muzikale toonzetting.
- Psalmwakes in het kader van de Laura van abt Poimen. Kleinschalig maar openbarend dan toch! Uiterst positief. Ook al zoomend.
- Streven naar een nieuwe vertaling voor de liturgie? De abdijen, een dichter, een exegetische metgezel, een musicus. Eerbied voor de oorspronkelijke versie(s) en toch poëtisch sober en krachtig naar onze taal omgezet. Amerikanen met Gregoy Polan en Conception Abbey (*The Abbey Psalms and Canticles*). Duitsers (*Gotteslob*); de Fransen en *Le Psautier œcuménique*, de Italianen in een blijvende zoektocht...